

hårdest, og derfor er det i alles fælles interesse, at Den Europæiske Centralbank ifølge EU-traktaten har som sit primære mål at sikre prisstabilitet. Og så vil jeg godt understrege, at alle EU-lande, ikke kun eurolandene, men alle EU-lande, også Danmark, allerede er omfattet af fælles regler for finanspolitik. Navnlig må offentlige underskud som følge af traktaten som udgangspunkt ikke overskride 3 pct. af landenes samlede produktion, bruttonationalproduktet. Det er det, der er indeholdt i traktaten, og den såkaldte stabilitets- og vækstpagt opstiller nogle nærmere regler for, hvordan det mål i praksis så bliver nået.

Det er regler, som skal sikre, at landene ikke har så store underskud, at det får negative konsekvenser for nabolandene, og reglerne er under alle omstændigheder fornuftige, for erfaringen viser, at sunde offentlige finanser og høj beskæftigelse går hånd i hånd. Det er sådan, at de EU-lande, som fører den sundeste finanspolitik, typisk også er de lande, der har den højeste beskæftigelse, og man kan sige, at det viser det danske eksempel bedre end noget andet.

Det er da klart, at en ekspansiv finanspolitik kan bruges til at stimulere beskæftigelsen under en lavkonjunktur, og netop af den grund er et af hovedformålene med stabilitets- og vækstpagten at sikre, at landene under normale forhold undgår store underskud på de offentlige finanser. For det er jo kun, hvis man sparer op i de gode tider, at man har et råderum til at sætte gang i aktiviteter og beskæftigelse i de dårlige tider.

Samtidig er det også vigtigt at sige, at reglerne i stabilitets- og vækstpagten er meget fleksible. I dårlige tider med lav beskæftigelse, og når underskuddet overskrider 3 pct. af bruttonationalproduktet, så er der en række undtagelser fra pagtens normale krav, og det betyder altså, at der allerede i de gældende regler er en betydelig fleksibilitet med hensyn til at kunne føre en aktiv finanspolitik i en periode med lavkonjunktur. Og for Danmarks vedkommende er situationen altså den, at vi skal leve op til nøjagtig de samme finanspolitiske regler som eurolandene, men at vores finanspolitiske handlefrihed faktisk ville være større inden for eurosamarbejdet end udenfor. Det skyldes jo, at den danske fastkurspolitik kræver en finanspolitik, som stiller større krav til os end til eurolandene, for hvad enten vi er inden for eller uden for euroen, så skal der føres en troværdig og ansvarlig finanspolitik, men uden for euroen stilles der større

krav til, hvad troværdig og ansvarlig finanspolitik er, end hvis man er inden for euroen. Det er kendsgerningen. Så der er større fleksibilitet inden for end uden for.

Se, derfor er det regeringens konklusion, at Danmark bør være med i eurosamarbejdet. Det er i Danmarks interesse. Der er ikke truffet nogen beslutning om, hvornår og hvordan en folkeafstemning vil finde sted. Regeringen lægger stor vægt på, at der er så bred opbakning i Folketinget som muligt bag et forslag om at ophæve undtagelserne. Det gælder så meget desto mere i spørgsmålet om euroen, hvor befolkningens tidligere ved folkeafstemninger har sagt nej til at deltage i eurosamarbejdet.

Så på den baggrund vil regeringen i den kommende tid sondere terrænet for at vurdere, om der er mulighed for at skabe bred politisk opbakning til dansk deltagelse i eurosamarbejdet. Regeringen vil samtidig lægge op til, at der til januar i Folketinget afholdes en høring om eurosamarbejdet efter samme model som høringerne om Lissabontraktaten. Jeg tror, at det sammen med rapporten fra Dansk Institut for Internationale Studier om konsekvenserne af den danske undtagelse over for euroen vil give et solidt grundlag for en god og grundig debat om Danmarks deltagelse i eurosamarbejdet.

Kl. 13:24

Formanden:

Tak til statsministeren for besvarelsen.

Så går vi over til selve forhandlingen. Den første, der får ordet, er fru Margrethe Vestager som ordfører for forespørgerne til F 9.

Kl. 13:24

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Margrethe Vestager (RV):

Der er især tre ting, jeg hæftede mig ved i statsministerens besvarelse af forespørgslen.

Først er der det meget konstruktive i at foreslå, at vi kommer videre og i dybden med hele spørgsmålet ved at holde en høring i januar. Jeg tror, det er meget afgørende, at der er mulighed for at inddrage mange forskellige stemmer i debatten, sådan at den dybde, der er i forståelsen af euroen, kan blive delt i en bredere kreds.

Fra radikal side har det været en glæde, at det forslag, vi stillede, om at få lavet en DIIS-rapport blev virkeliggjort. DIIS-rapporten giver jo i dag en meget væsentlig indsigt i, hvordan euroen fungerer.